

רונית שטראוס קירשנר

המניפה של עצמי

קרבה

בִּשְׁקָט,

הִלַכְתִּי אֶתְךָ לְבֵית הַחוֹלִים וְרֵאִיתִי אִיךָ הַנּוֹרִיּוֹת מְשַׁתּוֹלָלוֹת.

הַפְּרָמְדִיק קִפֵּץ עָלֶיךָ וְהַנָּשִׁים אוֹתְךָ פֶּה אֶל פֶּה.

אַחֵר כֶּךָ צִלְמָתִי אוֹתְךָ כְּמוֹ הַוִּיקְטוֹרִיאָנִים

בְּתוֹךְ הָאָרוֹן בְּאוֹלָם הַלּוֹיּוֹת.

אֵל תִּדְאָג, בְּחֶרְתִּי לָךְ אֶת חֲלִיפַת הַחֲתָנָה. עִם אוֹתָהּ הַחֲלָצָה שֶׁבְּחֶרְנוֹ לָךְ.

דְּאָגְתִּי שֶׁהַצּוֹאֲרוֹן יִהְיֶה מְגַהֵץ וַיֵּשֶׁר.

שֵׁן, שְׁנֵי הַצְדָּדִים בְּדִיוֹק אוֹתוֹ הַדָּבָר.

הַכְּפָתוֹרִים אֲחִידִים וְשִׁקּוּפִים, וְכֻלָּם הָיוּ רְכוּסִים,

גַּם זֶה שֶׁל הַצּוֹאֵר.

צִלְמָתִי לָךְ אֶת הַפָּנִים.

מַעוֹלָם לֹא הָיִינוּ כָּל כֶּךָ קְרוֹבִים.

לאוקון

1.

פְּתָאם חֵיד נִרְאָתָה כְּגוֹף נָחֵשׁ,
וְהֵייתִי צְרִיכָה לְהַבִּין אֹז מִיָּד:
גַּם יָפִי הַגּוֹף נִרְאָה כְּסִימָן מַחְלָה.
לִיפִי כֵּזָה אֵין אֶפְשָׁרוּת לְקָרֵם
עוֹר וְדָם וּבָשָׂר וּוְרִידִים וְשֵׁם.

וְהַחֲיוֹה דְּהַר לְעֵבְרִי,
וּמִתּוֹךְ הַגּוֹף נוֹלָדָה מְלַחְמָה
בֵּין זָכְרוֹן שֶׁל רֹךְ לְבִין שְׁהוּת,
בֵּין עֶצֶב לְלִפְיָתָה.

הָעֶצֶב וְהַזָּכְרוֹן הֵם שְׁנֵי נַחֲשִׁים
הַיּוֹצְאִים מִבֵּין סִדְקֵי הָאֲדָמָה.
הֵם נִפְגָּשִׁים, הֵם רְבִים, הֵם נִסְרָגִים זֶה בָּזֶה,
עַד שֶׁהוֹפְכִים לְסוּפָה.

וְזוֹ הִירָשָׁה שְׁהוּתָרֶת לִי:
דְּמִיּוֹת מְסַרְגוֹת בֵּין נַחֲשִׁים
שֶׁצִּעֲקָתָם אֵינָה נִשְׁמָעַת,
וְחִיּוֹכָם אֵינּוּ שׁוֹאֵב אֶת סְפוּקוֹ
מִמֶּהִירוֹת אוֹ דְּהָרָה אוֹ רוּחַ,
אֶלָּא מִעוֹרוֹן וּרְמִיסָה.

2.

וְזוֹ הִירָשָׁה שְׁהוּתָרֶת לִי:
פֶּרֶסֶת סוֹס עֲשׂוּיָה מְזֻהָב
תְּלוּיָה עַל שְׂרָשֻׁרֶת דָּקָה
סְבִיב צוֹאֲרִי.

אֵיךְ אֶפְשָׁר לְשִׁמֵּעַ צִעֲקָה כְּשֶׁהִיא מְכֻסָּה בִּיפִי?
אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהַבִּין צִעֲקַת אֲזֻהָרָה
כְּשֶׁהִיא מְכֻסָּה אַבָּק שְׁנֵים?

3.

הָאֵם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְשָׁמַע אֶמֶת שְׂאִינָה מִכֶּסֶה בִּיפִי?
הָאֵם אֲנַחְנוּ מְסַגְּלִים לְמִשּׁוֹת וּלְהֻצִיל אַחֲרֵיהֶם?
הָאֵם לָמוּת – אֶפְלוּ מִיַּד אֶתְנָה – זֶה מֵתְנָה?
הָאֵם הַנְּחָשִׁים רָצוּ לָבוֹא?
הָאֵם הַיִּלָּדִים הִבִּינוּ אֶת הַטְּעוֹת שְׂאִבֵּיהֶם עֲשָׂה?
הָאֵם נֶאֱמָנוֹת הִכְהֵן צְרִיכָה לְהִשָּׂאֵר לְמִסְתּוֹרִין שֶׁל הַיָּפִי,
אוּ לְאֵדְמָה?

הָאֵם לָמוּת – אֶפְלוּ מִיַּד אֶתְנָה – זֶה מֵתְנָה?
הָאֵם אֶתְנָה נִתְּנָה לְכַהֵן הַזְּדֻמָּנוֹת שְׂנִיָּה?
הָאֵם הַנְּחָשִׁים, כְּמוֹ שֶׁעָר אוּ צִפְרָנִים, הַמְּשִׁיכּוֹ לְגִדֵּל גַּם בְּבֶטֶן הָאֵדְמָה?
הָאֵם הַכֹּל הָיָה אַחֲרֵת אֵלּוּ אֶתְנָה לֹא הָיְתָה בְּתוּלָה?
הָאֵם לָמוּת – אֶפְלוּ מִיַּד אֶתְנָה – זֶה מֵתְנָה?

מתנה

אָנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת הַמְּנִיפָה שֶׁל עֲצָמִי,
אָנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת הָרוּחַ שֶׁמְנִיעָה אֶת הַמְּנִיפָה,
הַפְּרִיחָה.

חֶסֶד הַנְּדָאוֹת הוּא טוֹב.
אֲרוּ בְּבִקְשָׁה לְמַתָּנָה
עִם הַקֶּפֶסָה עַל הָרֹאשׁ שְׁלִי.
קִשְׁר בְּבִקְשָׁה בְּחוּט אֶרֶץ מְזֻהָב
כְּמוֹ רֶקַע שֶׁל אֵיקוֹנָה,
וְלִשְׁלַח.

לְשַׁלַּח לְעֲצָמִי בְּמַתָּנָה,
לֹא טוֹב וְלֹא רַע
רַק אֶת מָה שֶׁהוּא עֲצָמוֹ.
אָנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת הַמְּנִיפָה שֶׁל עֲצָמִי,
שֶׁכָּל קְפוּל יִהְיֶה זֶהוּת.
וּכְשִׁיקְרָה הַפֶּלֶא הַמְּקָרִי
וְאֶפְרַשׁ אֶת הַמְּנִיפָה,
אוֹר מִבְּחוּץ יָכֵה בְּמִנְסְרָה
וְאֶהַפֵּךְ לְמִשְׁהוֹ יָפֵה.